

wo temu, schtož ty husto a grovnje pscheči wo Bohu wobendžesč? Ieli jo da Boh tajku wulku Smjelnoſz ma, so ſwojeho jeniczkeho narodženeho Ssyna ſwojim Nepſcheczelam ſchenkuje, so býchu psches neho wot Rjechow a Smierczje wumozeni byli; dawa nam ftemu Duſchu, Gjelo a Kublo, a ſchitko, ſchtož vſtrebamv, dzejz won ſwoje Schtrazy, jako Krupp, Kimanje, Blyſtanje, helski Wohen a ſchitke Nesbožje požlač dyrbiat: tak muſti tejj ty po tajfim Heremplu cziuč, so by ty prajicž mol: Hacž me runje ton aby tamny tak wožozh jara roſnjewat je, so bých ſeho tym Czerwjam kſeſranju podacž dyrbiat, da jo tola nochzu cziuč; pſchetož to by jeno jena pohanska, a niz kſcheczijanska Smjelnoſz byla. Je won ſlije a neprawje nedemnu cžinił, ſchtu da wje, dže ja to ſaſlužil ſym. Ja jemu njetk nochzu dacž wotczerpicž, a jemu njedže ton starý Dol doplačicž, dokelž moje Pomožy trjebny je. Pſchetož ja widžu, so Pomožy treba, a ja možu jemu pomhacž. Tak cžini moj Wocžez we Nebeszach ſomnu tejj ic.

My widžimy, fajku Sloſz a Schibalſtwo ton burski Lud ſchudžom cžjeri; dy býchu ſwoje Wjezy, kiz na Wili pſchinesu, droho pſchedacž moli, dyž tejj dobrý Gžaz je, woni býchu jo radzi cžinili, tak, fajz jo cžinicž neſmiedža. Tak je tejj we Niſtach. Koždy romadži Penesy, vije, a žere, woblže a ſjebe jedyn teho druhoho, dzejz može. To molo knajmienſhemu jeneho mersacž, a dyž woni ſaſo do Rusy pſchindu, na tafke Wlyſlje pſchinesz: Prawje doſz, nech jeno cži Schelmojo ſmjaccknu. Ale jedyn kſcheczijan nedyrbi to cžinicž, ale tak prajicž: Schto me to nastupa, hacž runje ſli ſu? To me nedyrbi nawabicz, so bých zyl tejj ſtu bycz; ja zu cžinicž, fajz dobrý Schtom. Dyž te Płody ſneho ſeſcipasch, kiz je lietsa njeſt, kſjetu neſe won druhe, a neje tehodla ſtu aby njewny. Tajki zu tejj ja bycz. Ssynu ja tebi predy Do-

brotu wopofasat, a ty ſy nedžakomny byl, a mi ſa to ſle wopakajat, ſtym nedyrbiſch me nawabicz, so bých tejj zyl ſy bycz. Besch ty czernowy Kerf bycz, kiz nicžo nemiože, hacž jeno kalač, da wostan; ja tehodla žadny bycz nochzu, ale pjeſkny plodny winowy Penk wostacž, a dobre Kity pſchinesz.

Pſchetož tak cžini moj Wocžez we Nebeszach tejj; ton dawa ſtym Ludžom a Hejchlejram tak derje, jako fromnym a prawym: Skot, Woly, Gželata, Jeja, Butru a Ssyder, Kejzu a Dwor, Zonu a Džecži, Penesy a Kublo, Gjelo a Duſchu, Mjer, dobre Wedro, a ſchtož trebaſu. Won nam dawa to ſuve Sſloncžko ſwjeczicž, kiz my derje ſaſlužili bjechmy, so by dat helski Wohen ja Dejſcheczik hicž. Alle won to neczini, won naſcheho Nedžaka dla nochze žadny czernowy Kerf bycz, ale praji: Nochzeczeli da wy hinajzy, dyžli ſli bycz, da zu ja tola dobrý wostacž, a nochzu moje Sſlonzo, a moj Dejſcheczik na Dobrych a Slych hacž do ſudneho Dnia horeje džerzeč.

To je to Snamjo, kotrež nam naſch ſubý ſkes Kryſtus priotk ſtaji, so býchmy we tajfej Bohabojoszi tejj wostali, a ſo druhich Ludzi Sloſzi nedali nawabicz, tejj ſli bycz, fajz Sſwjet cžini; ton weczi ſo a ſaplaczi ſo borsy ſam. To bes kſcheczijanami nedyrbi bycz, ale cži dyrbi rez: Ty ſy czernowy Kerf, a ſy me roſnje roſkalat; ale twoje dla nochzu ja tejj czernowy Kerf bycz, ale cži we twojej Rusy ſchitko dobre cžinicž; ftemu Boha ſa tebe proſyč, so by cži tožamo wodaſ, a cže ſczernjoweho Kerfa kſtoldnemu minowemu Penkej ſcžinicž zyl. To rjeka: By dže ſmjelní, fajz tejj waſch Wocžez we Nebeszach ſmjelný je, kiz ſwojim najhorskim. Nepſcheczelam to najlepſiche wopofaze..

To pak dyrbi ſo tak froſemicž, ſo nebýchmy ſebi njedže myſlili, jako by ſo zylje ſchtrazy